01/11/2020

Η Αγία Ελένη της Σινώπης

/ Βίοι Αγίων

Η μνήμη της Αγίας τιμάται την 1η Νοεμβρίου εκάστου έτους. Η Αγία Ελένη, η οποία έζησε το 18ο αιώνα, καταγόταν από τη Σινώπη και ήταν μέλος της οικογένειας Μπεκιάρη. Από πολύ μικρή είχε στραφεί στη θρησκεία, κυρίως λόγω του θείου της, αδερφού του πατέρα της, ο οποίος δίδασκε στο κρυφό ελληνικό σχολείο της Σινώπης.

Η Ελένη ξεχώριζε για την ομορφιά και την αγνότητά της. Σε ηλικία 15 ετών, όταν κατευθυνόταν προς το κατάστημα του Κρώωνα, προκειμένου να αγοράσει νήματα για κεντήματα, πέρασε από το σπίτι του πασά-διοικητή της Σινώπης, Ουκούζογλου. Την είδε, λοιπόν, ο πασάς και εντυπωσιασμένος από την όψη της, διέταξε τους φρουρούς του να την πιάσουν και να την φέρουν μπροστά του. Σκοπός του ήταν να πάρει την παρθενιά της. Όμως η Ελένη δεν υπέπεσε στις προθέσεις του και με πείσμα προσπαθούσε να αντισταθεί στους πονηρούς σκοπούς του. Όταν ο πασάς, κάποια στιγμή, προσπάθησε να την αγγίξει, μια αόρατη δύναμη τον απέτρεψε. Εκνευρισμένος που δεν μπόρεσε να πραγματοποιήσει τις προθέσεις του, διέταξε να

την φυλακίσουν.

Η ίδια, όμως, κατάφερε να φύγει χωρίς να γίνει αντιληπτή από τους φρουρούς. Όταν το έμαθε ο πασάς έγινε έξω φρενών και διέταξε τη Δημογεροντία των Ελλήνων να του την φέρουν πίσω. Σε περίπτωση που η εντολή του δεν πραγματοποιούνταν, απείλησε πως θα σφάξει όλους τους Έλληνες της Σινώπης.

Όταν το πληροφορήθηκε ο πατέρας της, βαθιά λυπημένος, αναγκάστηκε να υποκύψει στον εκβιασμό και να παραδώσει στον πασά την κόρη του, προκειμένου να σωθούν οι συμπολίτες του. Όταν η Ελένη παρουσιάστηκε μπροστά στον πασά, εκείνος, όντας χαρούμενος που ικανοποιήθηκε η εντολή του, προσπάθησε και πάλι να ασελγήσει πάνω της. Η Ελένη, όπως και την πρώτη φορά που παρουσιάστηκε μπροστά του, προσευχόταν συνεχώς στον Κύριο να την βοηθήσει. Οι προσευχές της, για άλλη μια φορά, εισακούστηκαν. Μόλις ο Ουκούζογλου προσπάθησε να την αγγίξει, μια αόρατη δύναμη τον εμπόδισε και πάλι. Προσπάθησε και την επόμενη μέρα, όμως και πάλι ο Θεός τον απέτρεψε. Αυτό τον εξόργισε τόσο πολύ, ώστε διέταξε να την φυλακίσουν στις πιο σκοτεινές και υγρές φυλακές της Σινώπης.

Παρόλο που το μέρος μπορούσε να φοβίσει τον οποιονδήποτε, εκείνη ήταν ψύχραιμη. Προσευχόταν συνεχώς στον Κύριο, ο οποίος της έδινε δύναμη να αντέξει. Με πείσμα απαρνιόταν και αντιστεκόταν στις βρώμικες προθέσεις του πασά, κάτι, φυσικά, που τον εξόργιζε, καθώς θεωρούσε υποτιμητικό για τον ίδιο, ένα κορίτσι 15 ετών, να τον ντροπιάζει έτσι.

Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να διατάξει να την βασανίσουν και να την σκοτώσουν τρυπώντας με δυο καρφιά το κρανίο της. Χωρίς φόβο, αντιθέτως πολύ γενναία, η Ελένη δέχθηκε τα βασανιστήρια και εν συνεχεία το θάνατο, περνώντας έτσι ένδοξα στην αθανασία. Το άψυχο σώμα της οι βασανιστές της, αντί να το παραδώσουν στην οικογένειά της, το έβαλαν σε έναν σάκο και το πέταξαν στη θάλασσα. Το πιο λυπηρό είναι ότι απέκοψαν το κεφάλι από το σώμα.

Αντί, όμως, ο σάκος με το άψυχο σώμα της να βυθιστεί, εκείνος επέπλεε, με ένα φως να λάμπει από πάνω του. Το λείψανο της αγίας εν τέλει βυθίστηκε στην περιοχή Γάει. Μετά από μερικές μέρες, ένα ελληνικό πλοίο αγκυροβόλησε στην περιοχή. Το βράδυ ο φύλακας παρατήρησε στον πάτο της θάλασσας ένα φως. Νομίζοντας πως είναι θησαυρός, ειδοποίησε τον καπετάνιο, ο οποίος συγκρότησε μια ομάδα δυτών, προκειμένου να ανεβάσουν τον υποτιθέμενο θησαυρό. Μόλις ανέλκυσαν τον σάκο, είδαν το λείψανο της Αγίας Ελένης. Ο καπετάνιος, όντας συγκλονισμένος από το θέαμα, μετέφερε την τίμια κάρα της Ελένης στον ιερό ναό της Παναγίας στη Σινώπη και το λείψανό της το έβαλε σε ένα ελληνικό πλοίο με κατεύθυνση την Ρωσία. Αξίζει να σημειωθεί πως στον σημείο που βρέθηκε το ιερό

λείψανο της αγίας, άρχισε να βγαίνει γλυκό νερό και από τότε η περιοχή ονομάστηκε «Αγιάσματα».

Η τίμια κάρα της Αγίας, η οποία είναι θαυματουργή, βρίσκεται στον ιερό ναό της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης, στην Άνω Τούμπα Θεσσαλονίκης. Εκεί μεταφέρθηκε κατά την ανταλλαγή των πληθυσμών, από τον τότε πρόεδρο της Σινώπης, Χρήστο Καφαρόπουλο.

Ἀπολυτίκιον
Ἦχος πλ. α’. Τὸν συνάναρχον Λόγον.
Τῆς ἁγνείας τὸ ἄνθος τὸ εὐωδέστατον, καὶ Σινώπης τὸ κλέος καὶ θεῖον βλάστημα, Παρθενομάρτυς τοῦ Χριστοῦ ῾Ελένη πάνσεμνε, ἡ ἀθλήσασα στερρῶς, καὶ καθελοῦσα τὸν ἐχθρόν, τῆς πίστεως τῇ δυνάμει, διὰ παντὸς ἐκδυσώπει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον
Ἦχος δ’. Ἐπεφάνης σήμερον
Ὡς παρθένος ἄμωμος ἐν τῇ δυνάμει, τοῦ Χριστοῦ κατέβαλες, τὸν πολυμήχανον ἐχθρόν, καὶ μαρτυρίῳ κεκόσμησαι, Παρθενομάρτυς ῾Ελένη πανεύφημε.

Μεγαλυνάριον
Χαίροις τῆς Σινώπης ἄνθος τερπνόν, καὶ τῆς παρθενίας, τὸ ἀλάβαστρον τὸ σεπτόν· χαίροις τῶν Μαρτύρων, ἰσότιμος ῾Ελένη, οἵα Παρθενομάρτυς, Χριστοῦ ἀήττητος.

Πηγή: trapezounta.gr